

Sygn. akt IV U 430/18

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2018r. w S.

odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 10 maja 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

**oddala odwołanie.**

Sygn. akt: IV U 430/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 10 maja 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.55 i 55a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej A. M., urodzonej przed 1 stycznia 1949r., prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.55 ustawy emerytalnej ,tj. wg nowych zasad, wskazując, że warunkiem zastosowania tego przepisu jest kontynuowanie ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego i wystąpienie z wnioskiem o emeryturę po 31 grudnia 2008r. Jeżeli warunki te są spełnione, a obliczenie emerytury w myśl zreformowanych zasad jest dla świadczeniobiorcy korzystniejsze od obliczenia emerytury wg dotychczasowych zasad, osobie zainteresowanej przysługuje prawo do obliczenia emerytury wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej. W przypadku ubezpieczonej A. M. nie jest możliwe obliczenie emerytury wg nowych zasad, gdyż prawo do emerytury zostało jej przyznane przed 1 stycznia 2009r. (decyzja z 10 maja 2017r. k.71 akt emerytalnych za wnioskiem ubezpieczonej z 15 lipca 2014r.).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona A. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że przysługuje jej prawo do obliczenia emerytury wg zasad określonych w art.55 w zw. z art.26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczona wskazała m.in., że wbrew stanowisku organu rentowego spełnia przesłanki do obliczenia emerytury wg nowych zasad. Podniosła, że wniosek złożony przez nią w 2007r. nie był wnioskiem o przyznanie emerytury wg nowych zasad, gdyż możliwość taka pojawiła się dopiero po

1 stycznia 2009r. Wniosek z 2007r. był wnioskiem o przeliczenie emerytury w związku z pozostawaniem przez nią w zatrudnieniu po uzyskaniu prawa do emerytury w 1995r. Wskazała, że w art.55 ustawy emerytalnej jest mowa o wniosku o emeryturę kapitałową, a Sąd Okręgowy w Siedlcach w uzasadnieniu wyroku, jaki zapadł we wcześniejszej sprawie błędnie zinterpretował tę kwestię (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie wskazując, że ubezpieczona już wcześniej wystąpiła z wnioskiem o obliczenie emerytury na podstawie art.55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wniosek ten został załatwiony odmownie decyzją z 5 sierpnia 2014r. Na skutek odwołania ubezpieczonej od wskazanej decyzji Sąd Okręgowy w Siedlcach badał już prawo ubezpieczonej do obliczenia emerytury wg nowych zasad i w wyroku z 16 grudnia 2015r. w sprawie IV U 1016/14 oddalił odwołanie ubezpieczonej od w/w decyzji z 5 sierpnia 2014r. stwierdzając, że prawo do takiego obliczenia emerytury ubezpieczonej nie przysługuje. Apelacja ubezpieczonej od powyższego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 29 czerwca 2016r. w sprawie III AUa 215/16. W tych okolicznościach kwestia prawa ubezpieczonej do obliczenia emerytury na podstawie art.55 w zw. z art.26 ustawy emerytalnej została już prawomocnie rozstrzygnięta i dlatego obecne odwołanie ubezpieczonej powinno podlegać odrzuceniu na podstawie art.199§1 pkt 2 kpc. Alternatywnie – na wypadek nie uwzględnienia wniosku o odrzucenie odwołania od decyzji z 10 maja 2017r. – organ rentowy wniósł o jego oddalenie jako nieuzasadnionego wskazując na argumentację przytoczoną w zaskarżonej decyzji i podkreślając, że z wnioskiem o emeryturę na podstawie art.27 ustawy emerytalnej, a zatem w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczona wystąpiła w dniu 31 maja 2007r., a zatem niespełniony pozostaje wymóg określony w art.55 ustawy emerytalnej, aby wniosek o emeryturę został zgłoszony po 31 grudnia 2008r. (odpowiedź na odwołanie k.3-5 akt sprawy).

Sąd Okręgowy w Siedlcach po rozpoznaniu odwołania ubezpieczonej od zaskarżonej decyzji z 10 maja 2017r., postanowieniem z 29 marca 2018r. odwołanie to odrzucił wskazując, że wobec wcześniejszego rozstrzygnięcia dokonanego w sprawie o sygnaturze akt IV U 1016/14, w niniejszej sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej stanowiąca przesłankę odrzucenia odwołania na podstawie art.199§1 pkt 2 kpc (postanowienie z 29 marca 2018r. o odrzuceniu odwołania oraz uzasadnienie tego postanowienia k.13 i 15-16 akt sprawy).

Na skutek zażalenia ubezpieczonej na powyższe postanowienie, Sąd Apelacyjny w Lublinie postanowieniem z 29 marca 2018r. uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Siedlcach podnosząc, że w okolicznościach sprawy nie można mówić o powadze rzeczy osądzonej, gdyż aktualnie zaskarżona przez ubezpieczoną decyzja (z 10 maja 2017r.) została oparta na innej podstawie prawnej niż decyzja z 5 sierpnia 2014r., która była przedmiotem badania w sprawie od sygnaturze akt IV U 1016/14. Decyzja z 10 maja 2017r. została wydana przez organ rentowy na podstawie art.55 i art.55a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a ten ostatni przepis został wprowadzony do ustawy emerytalnej na mocy ustawy z 5 marca 2015r., a zatem nie obowiązywał w dacie wydania poprzedniej decyzji z 5 sierpnia 2014r. (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 21 maja 2018r. z uzasadnieniem k.34-37 akt sprawy).

### **Sąd ustalił, co następuje:**

Ubezpieczona A. M. urodziła się w dniu (...) Od 19 lipca 1995r. ,tj. od ukończenia 55. roku życia ubezpieczona uprawniona była do wcześniejszej emerytury. W dacie ustalenia prawa do powyższego świadczenia ubezpieczona legitymowała się ponad 36-letnim okresem składkowym i nieskładkowym (decyzja z 9 listopada 1995r. o przyznaniu emerytury od 19 lipca 1995r. k.29 akt emerytalnych za wnioskiem z 27 września 1995r.).

W dniu 19 lipca 2000r. ubezpieczona ukończyła 60. rok życia osiągając tym samym powszechny wiek emerytalny, o którym mowa w art.27 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczona podejmowała zatrudnienie w różnych podmiotach i w związku z tym podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu. W związku z podejmowanym zatrudnieniem ubezpieczona kilkakrotnie występowała do organu rentowego o doliczenie stażu pracy do pobieranego świadczenia w postaci wcześniejszej emerytury. Z wnioskiem takim wystąpiła: w dniu 22 listopada 2004r. przedkładając świadectwo

pracy z 30 października 2004r. za okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W. (wniosek z 22 listopada 2004r. z w/w załącznikami k.95-96 akt emerytalnych), w dniu 16 listopada 2006r. załączając zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. w W. wystawione w dniu 14 listopada 2006r. oraz świadectwo pracy z 20 kwietnia 2005r. wystawione przez magistra farmacji E. M. prowadzącą Aptekę z siedzibą w G. (wniosek z 16 listopada 2006r. wraz z w/w załącznikami k.106-110 w/w akt emerytalnych), w dniu 3 stycznia 2007r. przedkładając zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. w W. wystawione w dniu 3 stycznia 2007r. (wniosek z 3 stycznia 2007r. wraz z w/w załącznikami k.132-134 w/w akt emerytalnych). Organ rentowy każdorazowo rozpoznawał w/w wnioski o zmianę stażu pracy i wydawał decyzje o przeliczeniu emerytury – vide: decyzja 1 grudnia 2014r. wydana po rozpoznaniu w/w wniosku z 22 listopada 2004r. (k.101 akt emerytalnych), decyzja z 30 listopada 2006r. wydana po rozpoznaniu w/w wniosku z 16 listopada 2006r. (k.128-130 akt emerytalnych) i decyzja z 5 stycznia 2007r. wydana po rozpoznaniu w/w wniosku z 3 stycznia 2007r. (k.140-143 akt emerytalnych).

W dniu 31 maja 2007r., a zatem mając osiągnięty powszechny wiek emerytalny, ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o emeryturę. We wniosku tym wskazała, że wnioskuje o przyznanie emerytury, przy czym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wnioskuje o przyjęcie podstawy wymiaru wcześniej przyznanej emerytury (wniosek o emeryturę z 31 maja 2007r. k.1-3 akt emerytalnych zapoczątkowanych w/w wnioskiem). Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z 21 września 2007r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1 czerwca 2007r., przy czym do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej organ rentowy przyjął kwotę bazową obowiązującą w dniu 1 czerwca 2007r., tj. w dniu nabycia prawa do emerytury (decyzja z 21 września 2007r. k.35-38 akt emerytalnych za wnioskiem z 31 maja 2007r.).

W dniu 15 lipca 2014r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o emeryturę, który organ rentowy rozpoznał jako wniosek o ustalenie wysokości emerytury na podstawie art.26 w zw. z art.55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i decyzją z 5 sierpnia 2014r. odmówił ubezpieczonej prawa do obliczenia emerytury wg nowych zasad. W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy wskazał, że decyzją z 9 listopada 1995r. przyznano ubezpieczonej emeryturę, a w związku z tym nie spełnia ona przesłanek do obliczenia emerytury zgodnie z art.55 ustawy emerytalnej. Fakt kontynuowania ubezpieczeń emerytalnego i rentowych po osiągnięciu 60 lat nie daje bowiem podstaw do ustalenia wysokości emerytury wg nowych zasad osobie już wcześniej uprawnionej do emerytury (wniosek o emeryturę z 15 lipca 2014r. i decyzja z 5 sierpnia 2014r. odmawiająca obliczenia emerytury wg nowych zasad k.10 akt zapoczątkowanych wnioskiem z 15 lipca 2014r.). Od w/w decyzji z 5 sierpnia 2014r. ubezpieczona wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego w Siedlcach. Sprawa toczyła się pod sygnaturą akt IV U 1016/14 i wyrokiem z 16 grudnia 2015r. Sąd Okręgowy w Siedlcach odwołanie ubezpieczonej oddalił. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że ubezpieczona nie spełnia przesłanek do obliczenia emerytury na podstawie art.55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż z wnioskiem o emeryturę po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego wystąpiła w dniu 31 maja 2007r., a zatem przed, a nie po 31 grudnia 2008r., którą to datę wskazuje powyższy przepis (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 16 grudnia 2015r. wraz z uzasadnieniem k.17 i 20-22 akt IV U 1016/14). Wyrokiem z 29 czerwca 2016r. Sąd Apelacyjny w Lublinie oddalił apelację ubezpieczonej od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 16 grudnia 2015r. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 29 czerwca 2016r. k.61 akt IV U 1016/14).

W dniu 21 kwietnia 2017r. wpłynęło do organu rentowego pismo ubezpieczonej datowane na 19 kwietnia 2017r., w którym wskazała, że spełnia przesłanki do obliczenia emerytury wg nowych zasad (pismo ubezpieczonej z 19 kwietnia 2017r. z datą wpływu do ZUS O/S. w dniu 21 kwietnia 2017r. k.70 akt emerytalnych zapoczątkowanych wnioskiem z 15 lipca 2014r.). Organ rentowy potraktował powyższe pismo ubezpieczonej jako nowy wniosek o ustalenie prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.55 i art.55a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i zaskarżoną decyzją z 10 maja 2017r. odmówił ubezpieczonej prawa do obliczenia emerytury wg zreformowanych zasad z przyczyn wskazanych na wstępie uzasadnienia (zaskarżona decyzja z 10 maja 2017r. k.71 akt emerytalnych zapoczątkowanych wnioskiem z 15 lipca 2014r.).

**Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie A. M. okazało się nieuzasadnione i podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – dalej zwana ustawą emerytalną (j.t. Dz.U. z 2015r. poz.748 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art.27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art.26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art.53. Zgodnie zaś z art.55a ust.1 powyższej ustawy (obowiązującym od 1 maja 2015r.) przepis art.55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art.27.

Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczona zanim wystąpiła z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym – określonym w art.27 ustawy emerytalnej – miała ustalone prawo do emerytury wcześniejszej ,tj. od ukończenia 55. roku życia, a zatem od 19 lipca 1995r.. Zgodnie z art.55a ust.1 ustawy emerytalnej ubezpieczeni, którzy mieli ustalone prawo do wcześniejszej emerytury mogą ubiegać się o obliczenie emerytury wg nowych zasad określonych w art.26 ustawy. Jest to jednak możliwe pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art.55 ustawy emerytalnej. Analiza okoliczności sprawy prowadzi zaś do wniosku, że ubezpieczona A. M. nie spełnia wszystkich określonych w tym przepisie przesłanek, które muszą być spełnione łącznie. Po stronie ubezpieczonej spełniony pozostaje wymóg kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego i rentowych po ukończeniu wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy emerytalnej ,tj. wieku 60 lat. Niespełniony pozostaje natomiast wymóg, aby z wnioskiem o emeryturę po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy, a zatem powszechnego wieku emerytalnego, ubezpieczona wystąpiła po dniu 31 grudnia 2008r. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu, opartych o analizę akt emerytalnych ubezpieczonej, wynika bowiem, że w dniu 31 maja 2007r., a zatem po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (co nastąpiło w dniu 19 lipca 2000r.) ubezpieczona złożyła z Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. Inspektoracie w G. wniosek o emeryturę. We wniosku tym wskazała, że wnosi o przyznanie emerytury i przyjęcie do ustalenia podstawy wymiaru emerytury podstawy wymiaru wcześniej przyznanej emerytury (vide: wniosek o emeryturę z 31 maja 2007r. k.1-3 akt emerytalnych zapoczątkowanych w/w wnioskiem). Po rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy w dniu 21 września 2007r. wydał decyzję, w której przyznał i obliczył emeryturę ubezpieczonej od 1 czerwca 2007r. stosując przy tym do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej, kwotę bazową obowiązującą od 1 czerwca 2007r. ,tj. w dniu nabycia prawa do emerytury (vide: decyzja z 21 września 2007r. k.35-37 akt emerytalnych). W tym miejscu wskazać należy, że nie można zgodzić się z argumentacją ubezpieczonej, że w/w wniosek z 31 maja 2007r. nie był wnioskiem o emeryturę po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, ale wnioskiem o przeliczenie emerytury przyznanej od 19 lipca 1995r. o przepracowany staż pracy, gdyż wcześniej pracownicy organu rentowego mieli twierdzić, że doliczenie stażu pracy nie jest możliwe (vide: wyjaśnienia ubezpieczonej k.49-49v akt sprawy). Przedstawione wyżej ustalenia Sądu pokazują, że przed wystąpieniem w dniu 31 maja 2007r. z w/w wnioskiem o emeryturę, ubezpieczona - pobierając od 19 lipca 1995r. wcześniejszą emeryturę – kilkakrotnie występowała do organu rentowego z wnioskami o doliczenie do świadczenia stażu pracy przedkładając na tę okoliczność stosowną dokumentację (świadcstwo pracy lub zaświadczenie o zatrudnieniu) i organ rentowy każdorazowo przeliczał świadczenie ubezpieczonej (vide: ustalenia faktyczne). W tych okolicznościach oraz w świetle treści wniosku z 31 maja 2007r. nie może być wątpliwości, że wniosek złożony w tej dacie przez ubezpieczoną był wnioskiem o emeryturę po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy emerytalnej, a zatem powszechnego wieku emerytalnego. To zaś oznacza, że ubezpieczona nie spełnia przesłanki określonej w art.55 ustawy emerytalnej, aby wniosek o emeryturę po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego był złożony po 31 grudnia 2008r. Tym samym nie przysługuje jej prawo do obliczenia emerytury wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art.477<sup>14</sup>§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.